

Dz. U. 2013 poz. 888**U S T A W A**

z dnia 13 czerwca 2013 r.

o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi¹⁾**Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2024 r.
poz. 927.****Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 1. 1.** Ustawa określa:

- 1) wymagania, jakim powinny odpowiadać opakowania wprowadzane do obrotu,
- 2) zasady działania organizacji odzysku opakowań,
- 3) zasady postępowania z opakowaniami oraz odpadami opakowaniowymi,
- 4) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej oraz opłaty recyklingowej,
- 5) zasady działania systemu kaucyjnego w gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi

– w celu zmniejszenia ilości i szkodliwości dla środowiska materiałów i substancji zawartych w opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz ilości i szkodliwości dla środowiska opakowań i odpadów opakowaniowych na etapie procesu

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień:
 - a) dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349),
 - b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71);
- 2) została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 21 stycznia 2012 r. pod numerem 2012/0590/PL zgodnie z art. 16 dyrektywy, o której mowa w pkt 1 lit. a, oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), wdrażającego postanowienia dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

produkcyjnego, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i przetwarzania, w szczególności przez wytwarzanie czystych produktów i stosowanie czystych technologii.

2. Ustawa określa prawa i obowiązki przedsiębiorców:

- 1) będących organizacjami odzysku opakowań;
- 2) dokonujących wewnątrzspółnotowej dostawy:
 - a) odpadów opakowaniowych,
 - b) produktów w opakowaniach;
- 3) dystrybuujących produkty w opakowaniach;
- 4) eksportujących:
 - a) odpady opakowaniowe,
 - b) opakowania,
 - c) produkty w opakowaniach;
- 5) prowadzących recykling odpadów opakowaniowych;
- 6) wprowadzających opakowania;
- 7) wprowadzających produkty w opakowaniach.

3. Ustawa określa także obowiązki użytkowników środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.

Art. 2. 1. W sprawach dotyczących gospodarki odpadami opakowaniowymi w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, 1597, 1688, 1852 i 2029).

2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów określających wymagania dotyczące opakowań w zakresie warunków sanitarnych, bezpieczeństwa, ochrony zdrowia oraz wymogów transportowych dotyczących wyrobów pakowanych.

Art. 3. 1. Opakowaniem w rozumieniu ustawy jest wyrób, w tym wyrób bezzwrotny, wykonany z jakiegokolwiek materiału, przeznaczony do przechowywania, ochrony, przewozu, dostarczenia lub prezentacji produktów, od surowców do towarów przetworzonych.

2. Za opakowanie uważa się:

- 1) wyrób spełniający funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1, bez uszczerbku dla innych funkcji, jakie opakowanie może spełniać, z wyłączeniem wyrobu, którego wszystkie elementy są przeznaczone do wspólnego użycia,

spożycia lub usunięcia, stanowiącego integralną część produktu oraz niezbędnego do przechowywania, utrzymywania lub zabezpieczania produktu w całym cyklu i okresie jego funkcjonowania;

- 2) wyrób spełniający funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1:
 - a) wytworzony i przeznaczony do wypełniania w punkcie sprzedaży,
 - b) jednorazowego użytku – sprzedany, wypełniony, wytworzony lub przeznaczony do wypełniania w punkcie sprzedaży;
- 3) część składową opakowania oraz złączony z opakowaniem element pomocniczy, spełniające funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1, z tym że element pomocniczy przyczepiony bezpośrednio lub przymocowany do produktu uważa się za opakowanie, z wyłączeniem elementu stanowiącego integralną część produktu, który jest przeznaczony do wspólnego użycia lub usunięcia.

3. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, przykładowy wykaz wyrobów, w tym części składowych opakowań oraz złączonych z wyrobem elementów pomocniczych, które uznaje się albo nie uznaje się za opakowanie, kierując się potrzebą zapewnienia jednolitego uznawania wyrobów za opakowanie.

Art. 4. Wyróżnia się następujące kategorie opakowań:

- 1) opakowania jednostkowe – służące do przekazywania produktu użytkownikowi w miejscu zakupu;
- 2) opakowania zbiorcze – zawierające wielokrotność opakowań jednostkowych produktów, niezależnie od tego, czy są one przekazywane użytkownikowi, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży i które można zdjąć z produktu bez naruszania cech produktu;
- 3) opakowania transportowe – służące do transportu produktów w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych w celu zapobiegania uszkodzeniom produktów, z wyłączeniem kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego lub lotniczego.

Art. 5. Przepisy ustawy stosuje się do wszystkich opakowań, niezależnie od zastosowanego do ich wykonania materiału, oraz do powstałych z nich odpadów opakowaniowych.

Art. 6. 1. Przepisów ustawy, z wyłączeniem przepisów art. 14 i art. 45, nie stosuje się do przedsiębiorców w zakresie opakowań, w których w danym roku kalendarzowym wprowadzili produkty do obrotu, a następnie w tym samym roku kalendarzowym dokonali eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy tych opakowań bez produktów lub wraz z produktami.

2. Eksport lub wewnątrzwspólnotowa dostawa, o której mowa w ust. 1, może być również dokonana przez przedsiębiorcę innego niż wprowadzający te opakowania lub produkty w opakowaniach na podstawie dokumentów potwierdzających ten eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę opakowań bez produktów lub wraz z produktami.

3. Przepisów ustawy w zakresie:

- 1) uzyskania wymaganych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, wnoszenia opłaty produktowej oraz dokumentów potwierdzających recykling odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych,
- 2) obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, o których mowa w art. 19 ust. 1, oraz obowiązku dotyczącego sprawozdań o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne

– nie stosuje się do przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań nieprzekraczającej 1 Mg, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 1.

Art. 7. 1. Przepis art. 6 ust. 3 ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca złoży marszałkowi województwa w terminie do dnia 15 marca każdego roku:
 - a) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy *de minimis* w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702),
 - b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a;

2) spełnione są dla przedsiębiorcy warunki dopuszczalności pomocy *de minimis* określone w obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej w zakresie pomocy *de minimis* i pomocy *de minimis* w rolnictwie.

2. Wartość pomocy *de minimis* odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej, obliczanej z zastosowaniem maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań, o której mowa w art. 35 ust. 1 lub 1a, oraz 2 % wartości netto opakowań, o których mowa w art. 19 ust. 4.

3. (uchylony)

4. Zaświadczenia lub oświadczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, oraz informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, przekazuje się za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanej dalej „BDO”.

Art. 8. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) dokumencie:

a) DPR – rozumie się przez to dokument potwierdzający recykling odpadów opakowaniowych, w tym określający masę tych odpadów i sposób ich recyklingu,

b) (uchylona)

c) EDPR – rozumie się przez to dokument potwierdzający odpowiednio eksport odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi, w tym określający masę tych odpadów;

d) (uchylona)

2) eksporcie odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to wywóz odpadów opakowaniowych z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi;

3) eksporcie opakowań – rozumie się przez to wywóz opakowań z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;

4) eksporcie produktów w opakowaniach – rozumie się przez to wywóz produktów w opakowaniach z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;

- 5) imporcie opakowań – rozumie się przez to przywóz opakowań na terytorium kraju z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;
- 6) imporcie produktów w opakowaniach – rozumie się przez to przywóz produktów w opakowaniach na terytorium kraju z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;
- 6a) kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną w momencie sprzedaży produktu w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będącego napojem, od użytkownika końcowego tego napoju i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;
- 7) marszałku województwa – rozumie się przez to:
 - a) marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania odpowiednio przedsiębiorcy:
 - wprowadzającego opakowania,
 - wprowadzającego produkty w opakowaniach,
 - eksportującego opakowania,
 - dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań,
 - eksportującego produkty w opakowaniach,
 - dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach,
 - będącego organizacją odzysku opakowań,
 - eksportującego odpady opakowaniowe,
 - dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych,
 - będącego podmiotem reprezentującym,
 - b) marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych,
 - ba) marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce pobrania opłaty recyklingowej, o której mowa w art. 40a,

- c) Marszałka Województwa Mazowieckiego – w przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w lit. a, nie posiada siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju;
- 8) odpadach opakowaniowych – rozumie się przez to opakowania lub materiały opakowaniowe, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z wyjątkiem pozostałości powstających w procesie produkcji;
- 8a) oksydegradowalnych torbach na zakupy z tworzywa sztucznego – rozumie się przez to torby na zakupy wykonane z tworzyw sztucznych zawierających dodatki, które katalizują rozpadanie się tworzywa sztucznego na mikrofragmenty;
- 9) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację przez powtórne napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone; opakowanie to staje się odpadem opakowaniowym, gdy przestaje być opakowaniem wielokrotnego użytku;
- 10) opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i które tworzą integralną całość, która składa się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej oraz którą napełnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie;
- 10a) powierzchni sprzedaży – rozumie się przez to powierzchnię sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, z późn. zm.²⁾);
- 11) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236);
- 12) przedsiębiorcy:
- a) dokonującym wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1506, 1597, 1688, 1890, 2029 i 2739.

- gospodarczą w zakresie wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty EDPR,
- b) eksportującym odpady opakowaniowe – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie eksportu odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty EDPR,
 - c) prowadzącym recykling odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty DPR;
- 13) publicznej kampanii edukacyjnej – rozumie się przez to każde działanie mające na celu poprawę stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa, obejmujące informowanie o prawidłowym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi, możliwym wpływie odpadów opakowaniowych, w tym odpadów powstałych z toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, na środowisko i zdrowie ludzi, dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, w tym kampanie prowadzone w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym, a w odniesieniu do opakowań wymienionych w pkt 1–4 załącznika nr 10 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433) oraz odpadów z nich powstających obejmujące również informowanie o:
- a) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku, systemów ponownego użycia oraz najlepszych praktykach w zakresie należytego gospodarowania odpadami,
 - b) wpływie zaśmiecania oraz nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów na środowisko, w szczególności środowisko morskie,
 - c) wpływie nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów na sieci kanalizacyjne;
- 13a) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego

użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, pobierana jest kaucja, która jest zwracana użytkownikowi końcowemu w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;

- 14) środkach niebezpiecznych – rozumie się przez to:
- a) (uchylona)
 - b) substancje chemiczne i ich mieszaniny zaklasyfikowane na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.) w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako rakotwórcze kategorii 1A lub 1B, mutagenne kategorii 1A lub 1B, działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1A lub 1B lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2, lub
 - c) środki ochrony roślin zaklasyfikowane w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategoriach 1 i 2 na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006;
- 15) terytorium kraju – rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 15a) torbach na zakupy z tworzywa sztucznego – rozumie się przez to torby na zakupy, z uchwytnymi lub bez uchwytnych, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego, do których zalicza się:

- a) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów,
- b) bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomagają to w zapobieganiu marnowaniu żywności,
- c) pozostałe torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału równej 50 mikrometrów i większej;

15b) tworzywie sztuczne – rozumie się przez to polimer w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.³⁾), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny strukturalny składnik toreb na zakupy;

15c) użytkownika końcowym – rozumie się przez to użytkownika produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 136 z 29.05.2007, str. 3, Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 141 z 31.05.2008, str. 22, Dz. Urz. UE L 268 z 09.10.2008, str. 14, Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 84, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2009, str. 7, Dz. Urz. UE L 86 z 01.04.2010, str. 7, Dz. Urz. UE L 118 z 12.05.2010, str. 89, Dz. Urz. UE L 133 z 31.05.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 44 z 18.02.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 58 z 03.03.2011, str. 27, Dz. Urz. UE L 69 z 16.03.2011, str. 3 i 7, Dz. Urz. UE L 101 z 15.04.2011, str. 12, Dz. Urz. UE L 134 z 21.05.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 41 z 15.02.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 128 z 16.05.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 19.09.2012, str. 1 i 4, Dz. Urz. UE L 253 z 20.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2013, str. 24, Dz. Urz. UE L 108 z 18.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 07.12.2013, str. 69, Dz. Urz. UE L 90 z 26.03.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 93 z 28.03.2014, str. 24, Dz. Urz. UE L 136 z 09.05.2014, str. 19, Dz. Urz. UE L 244 z 19.08.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 50 z 21.02.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 58 z 03.03.2015, str. 43, Dz. Urz. UE L 104 z 23.04.2015, str. 2, Dz. Urz. UE L 132 z 29.05.2015, str. 8, Dz. Urz. UE L 233 z 05.09.2015, str. 2, Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 40 z 17.02.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 144 z 01.06.2016, str. 27, Dz. Urz. UE L 165 z 23.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 166 z 24.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 255 z 21.09.2016, str. 14, Dz. Urz. UE L 337 z 13.12.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 6, Dz. Urz. UE L 104 z 20.04.2017, str. 8, Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2017, str. 7 i 14.

mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, który nabywa je w celu spożycia przez siebie lub inne osoby, a nie dalszej sprzedaży;

- 16) wewnątrzspółnotowej dostawie odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to wywóz odpadów opakowaniowych z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi;
- 17) wewnątrzspółnotowej dostawie opakowań – rozumie się przez to wywóz opakowań z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 18) wewnątrzspółnotowej dostawie produktów w opakowaniach – rozumie się przez to wywóz produktów w opakowaniach z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 19) wewnątrzspółnotowym nabyciu opakowań – rozumie się przez to przywóz opakowań na terytorium kraju z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;
- 20) wewnątrzspółnotowym nabyciu produktów w opakowaniach – rozumie się przez to przywóz produktów w opakowaniach na terytorium kraju z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;
- 21) (uchylony)
- 21a) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje;
- 21b) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego wyłącznie sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio

- produkty w opakowaniach na napoje do miejsca ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych do obrotu przez tego samego wprowadzającego;
- 22) wprowadzającym opakowania – rozumie się przez to przedsiębiorcę:
- a) wytwarzającego opakowania,
 - b) importującego opakowania,
 - c) dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań,
 - d) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań;
- 23) wprowadzającym produkty w opakowaniach – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach, w szczególności:
- a) wprowadzającego do obrotu produkty w opakowaniach pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy,
 - b) pakującego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadzającego je do obrotu,
 - c) prowadzącego:
 - jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 500 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach,
 - więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni sprzedaży powyżej 5000 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach;
- 24) wprowadzeniu do obrotu – rozumie się przez to odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie opakowań lub produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji; za wprowadzenie do obrotu uważa się także:
- a) import opakowań,
 - b) import produktów w opakowaniach,
 - c) wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań,

- d) wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach
– dokonywane na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej.

Art. 8a. Oksydegradowalne torby na zakupy z tworzywa sztucznego zalicza się do lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, bardzo lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego lub pozostałych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 8 pkt 15a.

Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny, napój alkoholowy, z wyłączeniem płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 686), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974 oraz z 2023 r. poz. 1938) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającej dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywę Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 9. 1. Wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach następuje w dniu:

- 1) ich wydania z magazynu albo przekazania osobie trzeciej, w przypadku opakowań i produktów w opakowaniach wytworzonych na terytorium kraju;
- 2) ich przywozu na terytorium kraju;
- 3) wystawienia faktury potwierdzającej odpowiednio wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań albo wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 158 z 21.06.2015, str. 5, Dz. Urz. UE L 120 z 08.04.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 67.

2. Jeżeli wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach nastąpiło w dwóch różnych terminach określonych w ust. 1, za dzień wprowadzenia do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach uważa się dzień, w którym ich wprowadzenie do obrotu nastąpiło wcześniej.

3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym je do obrotu przedsiębiorcy.

Rozdział 2

Rejestr

Art. 10. 1. Przedsiębiorca:

- 1) będący organizacją odzysku opakowań,
 - 2) dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy produktów w opakowaniach,
 - 3) eksportujący:
 - a) opakowania,
 - b) produkty w opakowaniach,
 - 4) wprowadzający opakowania,
 - 5) wprowadzający produkty w opakowaniach,
 - 6) prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego, objęte opłatą recyklingową
- podlega, w zakresie tej działalności, wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Przedsiębiorca:

- 1) dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych,
 - 2) eksportujący odpady opakowaniowe,
 - 3) prowadzący recykling odpadów opakowaniowych
- podlega wpisowi do rejestru na wniosek, jeżeli zamierza wystawiać odpowiednio dokumenty DPR lub EDPR.

Rozdział 3

Gospodarka opakowaniami

Art. 11. 1. Wprowadzający opakowania jest obowiązany ograniczać ilość i negatywne oddziaływanie na środowisko substancji stosowanych do wytwarzania opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby:

- 1) opakowania nie zawierały szkodliwych substancji w ilościach stwarzających zagrożenie dla produktu, środowiska lub zdrowia ludzi;
- 2) maksymalna suma zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu nie przekraczała 100 mg/kg, z wyłączeniem opakowań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.

2. Wprowadzający opakowania jest także obowiązany ograniczać ilość i negatywne oddziaływanie na środowisko substancji stosowanych do wytwarzania opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby objętość i masa opakowań były ograniczone do niezbędnego minimum wymaganego do spełnienia funkcji opakowania, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz zapewnienia poziomu bezpieczeństwa produktowi, biorąc pod uwagę oczekiwania użytkownika.

3. Wprowadzający opakowania jest obowiązany wprowadzać do obrotu opakowania projektowane i wykonane w sposób umożliwiający:

- 1) ich wielokrotne użycie i późniejszy recykling albo
- 2) przynajmniej ich recykling, jeżeli nie jest możliwe ich wielokrotne użycie, albo
- 3) inną niż recykling formę ich odzysku, jeżeli nie jest możliwy ich recykling.

4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, opakowania, do których nie stosuje się wymagań określonych w ust. 1 pkt 2, kierując się właściwościami fizycznymi i składem chemicznym opakowań, a także ryzykiem powstania zagrożeń dla środowiska lub życia i zdrowia ludzi.

5. Minister właściwy do spraw klimatu, kierując się potrzebą uzyskania wiarygodnych i powtarzalnych wyników, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania sumy zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach.

Art. 12. 1. Odpady z opakowań wielokrotnego użytku:

- 1) poddaje się odzyskowi w warunkach pozwalających na spełnienie wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 2) powinny spełniać wymagania dla opakowań przydatnych do odzysku.
2. Opakowania przydatne do odzysku:
 - 1) przez recykling – powinny być wytwarzane w sposób pozwalający na recykling określonego procentu masy materiału, z którego opakowanie zostało wykonane, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 2) przez kompostowanie – powinny posiadać zdolność do biodegradacji, o której mowa w pkt 3, niestanowiącą przeszkody w ich selektywnym zbieraniu, procesie kompostowania lub w innych działaniach, którym są one poddawane;
 - 3) przez biodegradację – powinny posiadać zdolność rozkładu fizycznego, chemicznego, termicznego i biologicznego, zapewniającą ostateczny rozkład otrzymanego kompostu na dwutlenek węgla, biomasę i wodę; oksydegradowalnych opakowań z tworzyw sztucznych nie uważa się za opakowania ulegające biodegradacji;
 - 4) energii – powinny posiadać minimalną wartość opałową dolną, pozwalającą na optymalizację odzyskiwania energii.

Art. 13. 1. Wymagania, o których mowa w art. 11 ust. 1–3 i art. 12, uważa się za spełnione w przypadku zgodności opakowań z normami zharmonizowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854).

2. Oceny zgodności opakowań z normami zharmonizowanymi dokonuje się na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Art. 14. Przedsiębiorca dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy produktów w opakowaniach oraz wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany stosować opakowania spełniające wymagania, o których mowa w art. 11.

Art. 14a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów jest obowiązany do zapewnienia, aby opakowania te, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, zawierały udział wagowy wynoszący co najmniej:

- 1) od 2025 r. – 25 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, jeżeli głównym składnikiem tych opakowań jest politereftalan etylenu;
- 2) od 2030 r. – 30 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu.

2. Wskazany w ust. 1 pkt 1 udział wagowy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystanych w tym roku kalendarzowym do wytworzenia opakowań na napoje będących butelkami jednorazowego użytku o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, oraz masy wprowadzonych do obrotu w tym roku kalendarzowym takich opakowań, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych.

3. Wskazany w ust. 1 pkt 2 udział wagowy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystanych w tym roku kalendarzowym do wytworzenia opakowań na napoje będących butelkami jednorazowego użytku o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, oraz masy wprowadzonych do obrotu w tym roku kalendarzowym takich opakowań, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych.

4. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany do posiadania dokumentów potwierdzających wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, oraz do przechowywania ich przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.

Art. 14b. Wprowadzający produkty w jednorazowych opakowaniach na napoje będących pojemnikami z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów może wprowadzać do obrotu napoje w tych pojemnikach, jeżeli zakrętka i wieczka tych pojemników wykonane z tworzyw sztucznych pozostają przymocowane do nich podczas etapu zamierzonego użytkowania napoju.

Art. 14c. 1. Do opakowań na napoje, o których mowa w art. 14a ust. 1 oraz art. 14b, nie zalicza się szklanych lub metalowych butelek oraz pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych.

2. Do zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych, o których mowa w art. 14a ust. 1 i art. 14b, nie zalicza się metalowych zakrętek i wieczek z uszczelką z tworzyw sztucznych.

Art. 15. 1. Przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach, wytwarzający opakowania, importujący opakowania oraz dokonujący wewnątrzspółnotowego nabycia opakowań może umieszczać na opakowaniach oznakowania wskazujące na:

- 1) rodzaj materiałów, z których opakowania zostały wykonane;
- 2) możliwość wielokrotnego użycia opakowania w przypadku opakowań wielokrotnego użytku;
- 3) przydatność opakowania do recyklingu w przypadku opakowań przydatnych do recyklingu.

2. Oznakowanie umieszcza się na opakowaniu lub na naklejonej na nim etykiecie, a jeżeli rozmiary opakowania na to nie pozwalają – na dołączonej do opakowania ulotce informacyjnej, w sposób, który nie stanowi przeszkody dla recyklingu odpadów opakowaniowych.

3. Oznakowanie powinno być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe również po otwarciu opakowania.

4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wzory oznakowania opakowań, kierując się potrzebą zapewnienia prawidłowego postępowania z odpadami opakowaniowymi.

Rozdział 4

Gospodarka odpadami opakowaniowymi

Art. 16. 1. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych jest obowiązany spełniać wymagania określone dla prowadzonej działalności w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym posiadać decyzje w zakresie gospodarowania odpadami, jeżeli są wymagane.

2. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe oraz przedsiębiorca dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych są

obowiązani spełniać wymagania, określone dla prowadzonej działalności w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym posiadać decyzje w zakresie gospodarowania odpadami, jeżeli są wymagane.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 i 2, wpisany do rejestru jest obowiązany sporządzać odpowiednio do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej dokumenty DPR lub EDPR.

Art. 17. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewniać recykling odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty do obrotu, z uwzględnieniem art. 18.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, której zlecił jego wykonanie.

3. Wprowadzający produkty w opakowaniach może wykonywać obowiązek, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie, jeżeli poddaje recyklingowi:

- 1) wyłącznie odpady opakowaniowe wytworzone przez siebie lub
- 2) odpady opakowaniowe zebrane od innych posiadaczy odpadów, takiego samego rodzaju i w takiej samej masie jak odpady opakowaniowe powstałe z wprowadzonych przez niego do obrotu produktów w opakowaniach.

4. Organizacja odzysku opakowań przejmuje obowiązek wprowadzającego produkty w opakowaniach na podstawie zawartej z nim w formie pisemnej pod rygorem nieważności umowy, w odniesieniu do całej masy opakowań jednego lub kilku rodzajów, jakie wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym.

5. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań dane niezbędne do realizacji przejętego przez tę organizację od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.

6. W przypadku nieprzekazania organizacji odzysku opakowań danych, o których mowa w ust. 5, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany

do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował organizacji odzysku opakowań, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.

7. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań mogą zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi posiadaczowi odpadów.

8. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w ust. 4, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.

Art. 18. 1. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach jest obowiązany zorganizować system zbierania oraz zapewniać recykling odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych, z tym że wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest obowiązany zorganizować system zbierania oraz zapewniać recykling odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.

2. Wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest obowiązany do sfinansowania kosztów zbierania przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, o którym mowa w art. 43 ust. 1, oraz do odebrania od niego, na własny koszt, odpadów opakowaniowych po tych środkach.

3. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, samodzielnie albo przez przystąpienie do porozumienia, o którym mowa w art. 25.

4. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach może zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi po środkach niebezpiecznych posiadaczowi odpadów.

4a. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach samodzielnie wykonujący obowiązki, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany zapewnić poziom recyklingu odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych co najmniej w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4.

5. Przepisy ust. 1–4a stosuje się także do wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych.

6. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje substancji chemicznych i ich mieszanin, których nie uznaje się za środki niebezpieczne, kierując się specyfiką tych środków oraz brakiem zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi oraz dla środowiska.

Art. 19. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany prowadzić publiczne kampanie edukacyjne.

2. Obowiązek określony w ust. 1 może być według wyboru wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonywany samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań.

3. Obowiązek określony w ust. 1, przeniesiony przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na organizację odzysku opakowań, uznaje się za wykonywany w ramach art. 31 ust. 1.

4. Wprowadzający produkty w opakowaniach samodzielnie wykonując obowiązek określony w ust. 1:

- 1) przeznaczają w danym roku kalendarzowym na publiczne kampanie edukacyjne lub
- 2) przekazują w danym roku kalendarzowym na odrębny rachunek bankowy marszałka województwa

– łącznie co najmniej 2 % wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.

4a. W przypadku braku możliwości ustalenia wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w drodze importu produktów w opakowaniach lub wewnątrzspółnotowego nabycia produktów w opakowaniach wartość netto opakowań wprowadzonych do obrotu ustala się na podstawie wartości netto podobnych pod względem zastosowania, wymiarów i masy opakowań tego samego rodzaju dostępnych na terytorium kraju.

4b. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia środków przekazywanych zgodnie z ust. 4 pkt 2.

4c. Środki przekazywane zgodnie z ust. 4 pkt 2 powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

5. Rozliczenie wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych następuje na koniec roku kalendarzowego.

6. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w ust. 1, składa sprawozdanie o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 20. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do dnia 31 grudnia 2030 r. oraz w latach następnych osiągnąć poziom recyklingu odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

1a. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć w poszczególnych latach do 2030 r. poziom recyklingu odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.

2. Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi w tym roku oraz masy opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzał do obrotu produktów w opakowaniach danego rodzaju, oblicza poziom recyklingu odpadów opakowaniowych za dany rok w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu w tym roku.

4. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględnić w osiągniętych poziomach recyklingu dla poszczególnych rodzajów opakowań, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, odpady opakowaniowe pochodzące z gospodarstw domowych co najmniej w wysokości określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, które organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględnić w osiągniętych poziomach recyklingu odpadów opakowaniowych, biorąc pod uwagę potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu selektywnego zbierania odpadów komunalnych, zwiększenia jego efektywności oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.

6. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2030 r., które wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć, biorąc pod uwagę potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu zagospodarowania odpadów opakowaniowych oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.

Art. 21. 1. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych do recyklingu zalicza się procesy odzysku R2–R9 wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych zalicza się wyłącznie recykling odpadów opakowaniowych zebranych na terytorium kraju.

3. (uchylony)

4. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna można zaliczyć masę odpadów opakowaniowych z drewna przygotowanych do ponownego użycia w procesach odzysku R3 lub R12 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

5. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oblicza się jako masę opakowań, które stały się odpadami i które – po wykonaniu niezbędnych czynności kontrolnych, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie z nich odpadów, które nie są przedmiotem dalszego recyklingu opakowań – są przekazywane do recyklingu, w ramach którego odpady są faktycznie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje.

6. Masa odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji poddawanych obróbce tlenowej lub beztlenowej może zostać uznana za masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, jeżeli w tych procesach powstaje kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał wyjściowy, których masa odpowiada, zgodnie z charakterystyką użytego procesu biodegradacji, masie poddanej recyklingowi, i mają one zostać wykorzystane jako produkt, materiał lub substancja z recyklingu. Jeżeli uzyskany materiał wyjściowy jest wykorzystywany na powierzchni ziemi, zalicza się go do poddanego recyklingowi wyłącznie wtedy, gdy takie wykorzystanie przynosi korzyści rolnictwu lub prowadzi do poprawy stanu środowiska, w szczególności przez rekultywację.

7. Masa odpadów opakowaniowych, które utraciły status odpadów w wyniku działań wstępnych prowadzonych przed dalszym przetwarzaniem, może zostać uznana za poddaną recyklingowi, pod warunkiem że materiały powstałe z tych odpadów są przeznaczone do późniejszego powtórnego przetworzenia na produkty, materiały lub substancje używane zarówno do celów pierwotnych, jak i innych celów.

8. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych nie zalicza się masy odpadów opakowaniowych, które utraciły status odpadów, a które mają zostać użyte jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii, spalane, użyte do prac ziemnych lub składowane.

9. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi, kierując się koniecznością zapewnienia jednolitego sposobu obliczania osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.

Art. 21a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ustawy. Do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania wlicza się jedynie opakowania i odpady opakowaniowe selektywnie zebrane w ramach systemu kaucyjnego.

2. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań co najmniej w wysokości określonej w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy.

3. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku.

4. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku oraz wysokości kaucji pobranej w danym roku w ramach systemu kaucyjnego.

5. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w danym roku ustala się na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, prowadzonej przez podmioty odbierające odpady opakowaniowe z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym.

6. Do masy zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy, wlicza się masę ich zakrętek i wieczek.

7. Do masy zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, oraz opakowań, o których mowa w poz. 3 tego załącznika, nie wlicza się masy jakichkolwiek pozostałości, w tym także masy innych materiałów i substancji obecnych wewnątrz oraz na zewnątrz odpowiednio tych odpadów lub opakowań.

8. Do masy zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, oraz opakowań, o których mowa w poz. 3 tego załącznika, wlicza się masę etykiet i klejów, pod warunkiem że została ona uwzględniona również w masie opakowań wprowadzonych do obrotu.

9. Odpady opakowaniowe powstałe z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, uznaje się za zebrane selektywnie, jeżeli były zbierane w celu recyklingu oddzielnie od innych odpadów.

10. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, zebranych selektywnie zgodnie z ust. 9 oblicza się w miejscu, w którym są one zbierane, lub na wyjściu z operacji sortowania.

11. W przypadku gdy masy odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, zebranych selektywnie zgodnie z ust. 9 nie można obliczyć w sposób, o którym mowa w ust. 10, masę tych odpadów oblicza się jako iloczyn liczby sztuk tych odpadów oraz wskaźników przeliczenia, które uwzględniają:

- 1) masę każdej wielkości opakowania, rodzaj materiału oraz straty podczas kolejnych czynności sortowania;

- 2) rodzaj polimeru, z którego zrobione są te opakowania oraz wieczka i zakrętki – w przypadku opakowań z tworzyw sztucznych.

Art. 22. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję w postaci papierowej albo elektronicznej, obejmującą informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym. W przypadku wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje ewidencja obejmuje dodatkowo informacje o liczbie i pojemności opakowań, w których wprowadzili do obrotu produkty będące napojami, z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy.

1a. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, z wyłączeniem butelek, o których mowa w art. 14c ust. 1, jest obowiązany do prowadzenia, w postaci papierowej lub elektronicznej, ewidencji obejmującej informacje o:

- 1) masie butelek, w których wprowadził do obrotu napoje w danym roku kalendarzowym,
- 2) udziale wagowym tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w tych butelkach

– z podziałem na butelki, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, oraz pozostałe butelki.

1b. Masę opakowań wprowadzonych do obrotu wraz z produktami ustala się na podstawie ewidencji, o których mowa w ust. 1 i 1a.

1c. Udział wagowy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów ustala się na podstawie ewidencji, o której mowa w ust. 1a.

1d. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach nie prowadzi ewidencji, o których mowa w ust. 1 lub 1a, w zakresie masy i rodzaju opakowań, w których wprowadzono do obrotu produkty, albo prowadzi je nierzetelnie, masę opakowań, w których wprowadził on do obrotu produkty, i ich rodzaj marszałek województwa albo wojewódzki inspektor ochrony środowiska określają w drodze oszacowania.

1e. Oszacowanie masy i określenie rodzaju opakowań, w których wprowadzono do obrotu produkty w tych opakowaniach, następuje metodą porównawczą:

- 1) wewnętrzną – polegającą na oszacowaniu masy i określeniu rodzaju opakowań, w których wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził produkty do obrotu w danym roku kalendarzowym, na podstawie informacji o masie i rodzaju opakowań, w których ten wprowadzający wprowadził te produkty do obrotu w poprzednich latach kalendarzowych;
- 2) zewnętrzną – polegającą na oszacowaniu masy i określeniu rodzaju opakowań, w których wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził produkty do obrotu w danym roku kalendarzowym, na podstawie informacji o masie i rodzaju opakowań, w których inny niż wskazany w ust. 1 wprowadzający, prowadzący działalność gospodarczą w podobnej skali, wprowadził produkty do obrotu w danym roku kalendarzowym.

1f. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1a, w zakresie udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w butelkach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów albo prowadzi ją nierzetelnie, uznaje się, że ten udział nie został zapewniony.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w ewidencji przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego informacje dotyczą.

Art. 23. 1. Masę opakowań wprowadzonych do obrotu wraz z produktami ustala się w oparciu o ewidencję, o której mowa w art. 22 ust. 1.

2. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach nie prowadzi ewidencji, o której mowa w art. 22 ust. 1, albo prowadzi ją nierzetelnie, informacje o masie opakowań, w których wprowadził on do obrotu produkty, marszałek województwa lub wojewódzki inspektor ochrony środowiska ustalają na podstawie wszelkich dostępnych informacji, a w razie ich braku – szacunkowo.

3. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oraz zastosowany proces odzysku ustala się na podstawie dokumentu DPR.

3a. Dokument, o którym mowa w ust. 3, sporządza się za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.

4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1.

4a. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, których reprezentuje ta organizacja.

5. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z gospodarstw domowych dokument DPR jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wniosek:

- 1) podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo
- 2) prowadzącego instalację komunalną, albo
- 3) podmiotu prowadzącego punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, albo
- 4) gminy organizującej odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

6. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych jest obowiązany sporządzić dokument DPR, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5 przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów do recyklingu, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu.

6a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 6 wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych do recyklingu, złożyli wniosek o sporządzenie dokumentu DPR, nie później jednak niż 2 miesiące od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu,

przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych może sporządzić ten dokument.

7. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych sporządza dokument, o którym mowa w ust. 3, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o jego sporządzenie.

8. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5 zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu, wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.

9. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych udostępnia dokument, o którym mowa w ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wprowadzającemu produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań albo organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, oraz marszałkowi województwa.

10. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych udostępnia dokument, o którym mowa w ust. 3, podmiotom wskazanym w ust. 9 w terminie określonym w ust. 7.

10a. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z gospodarstw domowych przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych udostępnia dokument, o którym mowa w ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wnioskodawcy określonego w ust. 5 w terminie określonym w ust. 7.

10b. Wnioskodawca określony w ust. 5 uzupełnia dokument, o którym mowa w ust. 10a, nie później niż 2 miesiące od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu, wpisując w nim wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań albo organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, i niezwłocznie go udostępnia, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wpisanemu podmiotowi oraz marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych.

11. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach w ramach wykonywanej działalności gospodarczej dokonuje recyklingu odpadów

opakowaniowych, masę odpadów opakowaniowych poddanych przez niego recyklingowi oraz sposób recyklingu ustala się na podstawie prowadzonej przez niego ilościowej i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

12. (uchylony)

12a. Dokument DPR zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu, dla którego jest przeznaczony dokument;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu wnoszącego o sporządzenie dokumentu;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych;
- 4) informacje o masie odpadów opakowaniowych przyjętych do recyklingu z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, a także o sposobie ich recyklingu, numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o kwartale, w którym zostały przyjęte.

13. (uchylony)

Art. 24. 1. Masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi ustala się na podstawie dokumentu EDPR.

1a. Dokument, o którym mowa w ust. 1, sporządza się za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany przez przedsiębiorcę:

- 1) eksportującego odpady opakowaniowe,
- 2) dokonującego wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych – na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1.

2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, w przypadku organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, których reprezentuje ta organizacja.

3. Dokument, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany na podstawie dokumentu celnego potwierdzającego wywóz odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi albo na podstawie faktury potwierdzającej wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi oraz na podstawie dokumentu dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów określonego w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.⁵⁾).

4. Przedsiębiorca jest obowiązany sporządzić dokument, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 2, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.

4a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 4 wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, złożyli wniosek o

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 299 z 08.11.2008, str. 50, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 97 z 16.04.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz. Urz. UE L 119 z 13.05.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 182 z 12.07.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2012, str. 30, Dz. Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 334 z 13.12.2013, str. 46, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 135, Dz. Urz. UE L 332 z 19.11.2014, str. 15, Dz. Urz. UE L 277 z 22.10.2015, str. 61, Dz. Urz. UE L 294 z 11.11.2015, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 433 z 22.12.2020, str. 11.

sporządzenie dokumentu EDPR, nie później jednak niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, przedsiębiorca może sporządzić ten dokument.

5. Przedsiębiorca sporządza dokument, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o jego sporządzenie, dołączając do niego uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których został on sporządzony, oraz dokumentów dotyczących transgranicznego przemieszczania odpadów określonych w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów.

6. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe dołącza do dokumentu EDPR oświadczenie, że odpady opakowaniowe zostały przemieszczone zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów oraz że zostaną poddane recyklingowi w instalacjach spełniających co najmniej wymagania, jakie spełniają instalacje eksploatowane na terytorium kraju.

6a. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe, który sporządza dokument EDPR, jest obowiązany posiadać kopie dokumentacji potwierdzającej spełnianie przez instalację, do której eksportuje odpady opakowaniowe, co najmniej wymagań, jakie spełniają instalacje eksploatowane na terytorium kraju, w szczególności potwierdzającej posiadanie przez prowadzącego tę instalację zezwolenia na recykling eksportowanych odpadów, lub dokument równoważny wydany przez właściwy organ kraju, w którym te odpady są przetwarzane.

7. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.

8. Przedsiębiorca sporządzający dokument, o którym mowa w ust. 1, udostępnia go za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wprowadzającemu produkty w

opakowaniach, organizacji odzysku opakowań albo organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, oraz marszałkowi województwa.

9. Przedsiębiorca sporządzający dokument, o którym mowa w ust. 1, udostępnia go podmiotom wskazanym w ust. 8 w terminie określonym w ust. 5.

10. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań oraz organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, są obowiązani przechowywać dokumenty celne i faktury, o których mowa w ust. 3, oraz dokumenty, o których mowa w ust. 6a, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.

10a. Dokument EDPR zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu, dla którego jest przeznaczony dokument;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, eksportera odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowego dostawcy odpadów opakowaniowych;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby odbiorcy odpadów;
- 4) informacje o masie odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, a także według sposobu ich recyklingu oraz o kwartale, w którym zostały przekazane.

11. (uchylony)

Art. 25. 1. Organizacja samorządu gospodarczego reprezentująca grupę przedsiębiorców wprowadzających:

- 1) produkty w opakowaniach wielomateriałowych albo
 - 2) środki niebezpieczne w opakowaniach, w tym środki ochrony roślin
- może zawrzeć porozumienie z marszałkiem województwa w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wielomateriałowych albo z opakowań po środkach niebezpiecznych.

2. Wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, mogą na równych zasadach przystępować do już zawartych porozumień.

3. Porozumienie określa w szczególności:

- 1) cele i termin realizacji porozumienia, w tym przewidziane do osiągnięcia poziomy recyklingu;
- 2) podmioty uprawnione do kontroli realizacji porozumienia oraz sposób tej kontroli;
- 3) sposób finansowania realizacji porozumienia;
- 4) warunki rozwiązania porozumienia.

4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, w poszczególnych latach, poniżej których w porozumieniu nie mogą zostać określone poziomy recyklingu, kierując się kosztami utworzenia systemu, o którym mowa w ust. 1, mocami przerobowymi istniejących i planowanych instalacji oraz ochroną środowiska, zdrowia i życia ludzi.

5. Wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, podlega wykluczeniu z porozumienia w razie niewykonywania zobowiązań finansowych na rzecz porozumienia.

5a. Wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazać organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w tym przepisie, dane niezbędne do realizacji przejętego od niego przez tę organizację obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.

5b. W przypadku nieprzekazania organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w ust. 1, danych, o których mowa w ust. 5a, wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował tej organizacji, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.

6. Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana, w terminie do dnia 15 marca każdego roku, przedstawić marszałkowi

województwa oraz ministrowi właściwemu do spraw klimatu raport obejmujący informacje dotyczące funkcjonowania porozumienia za poprzedni rok kalendarzowy.

7. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wzór raportu, o którym mowa w ust. 6, kierując się potrzebą ujednoczenia zbierania i przetwarzania informacji dotyczących funkcjonowania porozumienia.

8. Marszałek województwa zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu:

- 1) porozumienia oraz informacje o ich rozwiązaniu, niezwłocznie po zawarciu albo rozwiązaniu porozumienia;
- 2) informacje o osiągniętych celach w ramach porozumień – w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku.

9. Marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw klimatu o zawartych porozumieniach oraz o ich rozwiązaniu.

10. W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, wprowadzający, o których mowa w ust. 1, będący jego stronami są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej obliczonej jako iloczyn masy odpadów opakowaniowych brakującej do osiągnięcia przyjętych w porozumieniu poziomów recyklingu, liczonej w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego przedsiębiorcę i podwójnej stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania, za każdy rok kalendarzowy, w którym cele te nie zostały osiągnięte.

10a. Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w ust. 1, przekazuje reprezentowanym przez nią wprowadzającym, o których mowa w ust. 1, informacje o wysokości opłaty produktowej, do której wniesienia są obowiązani poszczególni wprowadzający.

11. Marszałkiem województwa właściwym w sprawach porozumienia jest marszałek właściwy ze względu na siedzibę organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w ust. 1, a w przypadku braku siedziby na terytorium kraju – Marszałek Województwa Mazowieckiego.

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw klimatu może zawierać porozumienia z:

- 1) przedsiębiorcami wprowadzającymi produkty w opakowaniach w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych;

2) przedsiębiorcami wprowadzającymi produkty w opakowaniach jednostkowych wielokrotnego użytku w zakresie utworzenia i utrzymania systemu obrotu opakowaniami jednostkowymi wielokrotnego użytku.

2. Porozumienie zawiera listę podmiotów będących sygnatariuszami porozumienia oraz określa w szczególności:

- 1) cele i termin realizacji porozumienia;
- 2) sposób finansowania porozumienia, w tym finansowania odbierania opakowań w jednostkach handlu detalicznego;
- 3) podmioty uprawnione do kontroli realizacji porozumienia oraz sposób tej kontroli;
- 4) przypadki:
 - a) wykluczenia podmiotu z porozumienia,
 - b) rozwiązania porozumienia.

3. Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, mogą, na równych zasadach, zawierać porozumienia oraz przystępować do już zawartych porozumień.

4. Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani w terminie do dnia 15 marca każdego roku przedstawić ministrowi właściwemu do spraw klimatu raport obejmujący informacje dotyczące funkcjonowania porozumienia za poprzedni rok kalendarzowy wraz z listą podmiotów uczestniczących w porozumieniu.

5. Minister właściwy do spraw klimatu zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu:

- 1) porozumienia oraz informacje o ich rozwiązaniu, niezwłocznie po zawarciu albo rozwiązaniu porozumienia;
- 2) informacje o osiągniętych celach w ramach porozumień – w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku.

Rozdział 5

Organizacja odzysku opakowań

Art. 27. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana spełniać następujące warunki:

- 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej;
- 2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z odzyskiem, w tym

recyklingiem odpadów, oraz finansowaniem publicznych kampanii edukacyjnych;

- 3) zawierać w swej nazwie oznaczenie „organizacja odzysku opakowań”;
- 4) posiadać wymagany przepisami ustawy kapitał zakładowy.

Art. 28. 1. Organizacja odzysku opakowań może działać także jako organizacja, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

2. Do używania oznaczenia, o którym mowa w art. 27 pkt 3, jest uprawniona wyłącznie organizacja odzysku opakowań działająca na zasadach określonych w przepisach ustawy.

Art. 29. 1. Kapitał zakładowy organizacji odzysku opakowań wynosi co najmniej 2 500 000 zł.

2. Kapitał zakładowy organizacji odzysku opakowań pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed jej wpisem do rejestru.

3. Kapitał zakładowy organizacji odzysku opakowań nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.

4. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana:

- 1) utrzymywać kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w ust. 1, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo
- 2) posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego, w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego, określonego w ust. 1.

5. Akcje organizacji odzysku opakowań mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.

6. Organizacja odzysku opakowań nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

Art. 30. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana:

- 1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku przedstawić marszałkowi województwa za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenie wydane przez bank o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym lub w formie

lokaty terminowej środków, o których mowa w art. 29 ust. 4 pkt 1, albo dokument potwierdzający wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydany przez gwaranta wskazanego w art. 29 ust. 4 pkt 2;

- 2) przedstawić, na każde żądanie marszałka województwa, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenie wydane przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację odzysku opakowań na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środkach, o których mowa w art. 29 ust. 4 pkt 1, albo dokument potwierdzający wysokość gwarancji, o której mowa w art. 29 ust. 4 pkt 2.

Art. 31. 1. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana:

- 1) przeznaczać w danym roku kalendarzowym na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5 % przychodów uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym z przejęcia obowiązków określonych w art. 17 ust. 1;
- 2) dokumentować przeznaczenie przychodów, o których mowa w pkt 1, na publiczne kampanie edukacyjne.

2. Organizacja odzysku opakowań składa sprawozdanie o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 32. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana zachować w tajemnicy wszelkie dane przekazane jej przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 33. W przypadku otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości organizacji odzysku opakowań, przejęty przez nią obowiązek ponownie staje się, z dniem otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości, obowiązkiem wprowadzającego produkty w opakowaniach, od którego został on przejęty, w odniesieniu do opakowań wprowadzonych przez niego do obrotu od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji lub ogłoszenie upadłości organizacji odzysku opakowań.

Rozdział 6

Oplata produktowa

Art. 34. 1. Rozliczenie wykonania obowiązków określonych w art. 14a ust. 1, art. 17 ust. 1 oraz art. 21a ust. 1 i 2 następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań, którzy nie wykonali obowiązku określonego w art. 17 ust. 1, są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu oraz poziomu recyklingu dla wszystkich opakowań razem.

2a. Organizacja odzysku opakowań, która nie wykonała obowiązku określonego w art. 20 ust. 4, jest obowiązana wnieść opłatę produktową obliczoną dla poszczególnych rodzajów opakowań w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu.

2b. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący obowiązek, o którym mowa w art. 14a ust. 1, którzy nie osiągnęli wymaganego poziomu udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej.

2c. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, który nie zawarł umowy wskazanej w art. 40h ust. 3 i nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1, jest obowiązany wnieść opłatę produktową obliczoną oddzielnie dla poszczególnych rodzajów opakowań w odniesieniu do nieosiągniętych wymaganych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy.

2d. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który nie zawarł umowy wskazanej w art. 40h ust. 3 i nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, jest obowiązany wnieść opłatę produktową.

2e. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, który zawarł umowę wskazaną w art. 40h ust. 3, nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1, ten wprowadzający oraz podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej obliczonej oddzielnie dla poszczególnych rodzajów opakowań – każdy w wysokości 50 %.

2f. W przypadku gdy wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który zawarł umowę wskazaną w art. 40h ust. 3, nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, ten wprowadzający oraz podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej – każdy w wysokości 50 %.

3. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach opakowań danego rodzaju, w których produkty zostały wprowadzone do obrotu.

4. Sposób obliczania opłaty produktowej określa załącznik nr 2 do ustawy.

Art. 35. 1. Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi 4,50 zł za 1 kg.

1a. W przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 21a ust. 1 albo 2 maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi 25 zł za 1 kg.

2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko opakowań oraz odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań i kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi oraz selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych.

Art. 36. 1. Opłata produktowa jest obliczana na koniec roku kalendarzowego.

2. Opłata produktowa jest wnoszona na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego opłata dotyczy.

Art. 37. 1. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, podmiot reprezentujący oraz organizacja odzysku opakowań, pomimo ciążącego obowiązku, nie wnieśli opłaty produktowej albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50 % kwoty niewniesionej opłaty produktowej.

3. Termin uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca ich wysokość stała się ostateczna.

Art. 38. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej.

2. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej w wysokości 10 % stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

Art. 39. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej są gromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 40. W sprawach dotyczących opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Rozdział 6a

Oplata recyklingowa

Art. 40a. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

2. Opłaty recyklingowej nie pobiera się od nabywającego bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

Art. 40b. 1. Maksymalna stawka opłaty recyklingowej wynosi 1 zł za sztukę torby na zakupy z tworzywa sztucznego.

2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawkę opłaty recyklingowej, o której mowa w art. 40a, kierując się koniecznością trwałego zmniejszenia zużycia toreb na zakupy z tworzywa sztucznego oraz mając na uwadze ich negatywny wpływ na środowisko, a także akceptowalny społecznie poziom stawki opłaty recyklingowej.

Art. 40c. Pobrana opłata recyklingowa jest wnoszona na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym została pobrana.

Art. 40ca. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego nie wniósł, pobranej od nabywających torby na zakupy z tworzywa sztucznego, opłaty recyklingowej albo wniósł opłatę niższą od należnej, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty recyklingowej, stosując stawkę opłaty obowiązującą w roku kalendarzowym, w którym ten przedsiębiorca był obowiązany pobrać opłatę recyklingową.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę recyklingową w wysokości odpowiadającej 50 % kwoty niewniesionej opłaty recyklingowej.

3. Termin uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.

Art. 40cb. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej.

2. Wpływy z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje na rachunek dochodów budżetu państwa, w terminie 10 dni po upływie miesiąca, w którym wpłynęły.

3. Wpływy z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej w wysokości 1 % stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty recyklingowej oraz

dotatkowej opłaty recyklingowej i obsługę administracyjną systemu poboru tych opłat.

Art. 40d. W sprawach dotyczących opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 40e. Minister właściwy do spraw klimatu sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie o liczbie wydanych lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego w danym roku kalendarzowym.

Art. 40f. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego, objęte opłatą recyklingową, jest obowiązany prowadzić ewidencję liczby nabytych i wydanych lekkich i pozostałych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego w danym roku kalendarzowym w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej.

2. Przedsiębiorca prowadzący więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego, objęte opłatą recyklingową, prowadzi ewidencję, o której mowa w ust. 1, oddzielnie dla poszczególnych jednostek.

3. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego informacje dotyczą.

Rozdział 6b

System kaucyjny

Art. 40g. 1. System kaucyjny:

- 1) obejmuje terytorium kraju;
- 2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla użytkowników końcowych, z uwzględnieniem przepisów dotyczących uczestniczenia jednostek handlu detalicznego i hurtowego w systemie kaucyjnym ze względu na powierzchnię sprzedaży;
- 3) zapewnia powszechny i równy dostęp dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje, wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz

innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, bez względu na ich powierzchnię;

- 4) nie wymaga okazania dowodu zakupu produktu w opakowaniu na napoje objętym systemem kaucyjnym w celu zwrotu pobranej kaucji.

2. System kaucyjny jest prowadzony przez podmiot reprezentujący, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest spółką akcyjną mającą siedzibę na terytorium kraju, utworzoną przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, lub reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze;
- 2) jego akcjonariuszami są wyłącznie podmioty, o których mowa w pkt 1;
- 3) realizuje określone w ustawie obowiązki, a dochody uzyskane w ramach wykonywanej działalności gospodarczej przeznacza wyłącznie na cele statutowe;
- 4) wykonuje wyłącznie działalność związaną z gospodarowaniem opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz organizowaniem i prowadzeniem systemu kaucyjnego;
- 5) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 40j ust. 1;
- 6) posiada kapitał zakładowy określony w ust. 3.

3. Kapitał zakładowy podmiotu reprezentującego wynosi co najmniej 5 000 000 zł.

4. Kapitał zakładowy podmiotu reprezentującego nie może:

- 1) być zebrany w drodze subskrypcji otwartej;
- 2) pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.

5. Kapitał zakładowy podmiotu reprezentującego pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed wpisem tego podmiotu do Krajowego Rejestru Sądowego.

6. Podmiot reprezentujący:

- 1) utrzymuje kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego określonego w ust. 3, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo
- 2) posiada gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego lub

instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego określonego w ust. 3.

7. Akcje podmiotu reprezentującego mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.

8. Podmiot reprezentujący nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

9. Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego.

10. W przypadku funkcjonowania więcej niż jednego systemu kaucyjnego podmioty reprezentujące prowadzące te systemy są obowiązane do ustalenia między sobą, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, warunków rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez siebie systemów kaucyjnych. Umowę zawiera się przed dniem uruchomienia każdego kolejnego systemu kaucyjnego.

11. Podmiot reprezentujący, który zawarł umowę, o której mowa w ust. 10, jest obowiązany do przekazania kopii tej umowy nie później niż w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

12. Przepisy ust. 10 i 11 stosuje się również, gdy po zawarciu umowy, o której mowa w ust. 10, zezwolenie, o którym mowa w art. 40j ust. 1, otrzyma kolejny podmiot reprezentujący. W takim przypadku dotychczasowa umowa, o której mowa w ust. 10, wygasa z dniem zawarcia nowej umowy między wszystkimi podmiotami reprezentującymi.

13. W przypadku, o którym mowa w ust. 12, podmioty reprezentujące dokonują rozliczenia, o którym mowa w ust. 10, zgodnie z dotychczasową umową, za okres od pierwszego dnia okresu rozliczeniowego do dnia wygaśnięcia dotychczasowej umowy.

14. W przypadku zmian w umowie, o której mowa w ust. 10, oraz umowie zawartej w przypadku, o którym mowa w ust. 12, stosuje się ust. 11.

15. Wprowadzającemu produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzającemu bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącym w danym systemie kaucyjnym przysługuje prawo własności opakowań, o których

mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, zebranych w ramach tego systemu kaucyjnego, w których ci przedsiębiorcy wprowadzili do obrotu produkty będące napojami.

Art. 40h. 1. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo grupa tych wprowadzających, a także związek pracodawców lub izba gospodarcza reprezentujące tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do innego istniejącego systemu kaucyjnego.

2. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje albo grupa tych wprowadzających, a także związek pracodawców lub izba gospodarcza reprezentujące tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do innego istniejącego systemu kaucyjnego.

3. Warunkiem przystąpienia wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego jest zawarcie z podmiotem reprezentującym umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego w odniesieniu do całej masy opakowań jednego rodzaju lub kilku rodzajów.

4. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, z każdym wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który się do niego zgłosił.

5. Umowa, o której mowa w ust. 3, określa w szczególności wysokość wkładów finansowych ponoszonych przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, przeznaczonych na finansowanie systemu kaucyjnego oraz terminy ich płatności.

6. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz podmiot reprezentujący, którzy zawarli umowę, o której mowa w ust. 3, są obowiązani do przechowywania tej umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać.

7. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani przekazać podmiotowi reprezentującemu dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez nich do obrotu w danym roku kalendarzowym opakowaniach objętych tym systemem.

8. W przypadku nieprzekazania podmiotowi reprezentującemu danych, o których mowa w ust. 7, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do opakowań objętych systemem kaucyjnym, o których nie poinformowali podmiotu reprezentującego, a które wprowadzili do obrotu w danym roku, według stawki za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1 albo 2.

Art. 40i. 1. Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego zapewnia:

- 1) selektywne zbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy;
- 2) odbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym;
- 3) transport opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów;
- 4) prowadzenie ewidencji, o której mowa w art. 40n ust. 1, i sporządzanie sprawozdań;
- 5) rozliczenie kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, w szczególności finansowanie wypłat kaucji dla użytkownika końcowego;
- 6) finansowanie kosztów zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego i hurtowego oraz inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym.

2. Koszty działań, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje.

3. Rozliczenie finansowe między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kauczjne następuje w okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż miesiąc.

4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.

Art. 40j. 1. Prowadzenie systemu kaucyjnego wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego, w drodze decyzji, przez ministra właściwego do spraw klimatu, zwanego dalej „zezwoeniem na prowadzenie systemu kaucyjnego”.

2. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera:

- 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu reprezentującego;
- 2) nazwę, adres siedziby oraz adres e-mail podmiotu reprezentującego;
- 3) potwierdzenie spełnienia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6;
- 4) informacje o planowanym sposobie spełnienia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1;
- 5) wskazanie rodzajów opakowań, dla których podmiot reprezentujący planuje utworzyć system kauczjny;
- 6) szczegółowy opis:
 - a) zasad pobierania i zwracania kaucji,
 - b) zasad odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kauczjnym oraz zasad przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia,
 - c) sposobu finansowania systemu kauczjnego,

- d) zasad przystępowania wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego,
 - e) zasad rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym,
 - f) zasad rozliczania opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzającymi bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym,
 - g) systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, o którym mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy;
- 7) planowany termin uruchomienia systemu kaucyjnego;
- 8) proponowany czas obowiązywania zezwolenia.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, przedkłada się ministrowi właściwemu do spraw klimatu nie później niż 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego.

4. W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego określa się:

- 1) rodzaje opakowań, dla których podmiot reprezentujący tworzy system kaucyjny;
 - 2) zasady pobierania i zwracania kaucji;
 - 3) zasady odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasady przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia;
- 4) sposób finansowania systemu kaucyjnego;

- 5) zasady przystępowania wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego;
- 6) zasady rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym;
- 7) zasady rozliczania opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzającymi bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym;
- 8) system identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, o którym mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy;
- 9) termin uruchomienia systemu kaucyjnego;
- 10) termin obowiązywania zezwolenia.

5. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.

6. W przypadku gdy system kaucyjny nie zostanie uruchomiony w terminie określonym w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, to zezwolenie bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

7. Minister właściwy do spraw klimatu odmawia, w drodze decyzji, wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego w przypadku, gdy nie zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub gdy z informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 4, lub ze szczegółowego opisu, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, wynika, że system kaucyjny nie będzie spełniał warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1.

8. Minister właściwy do spraw klimatu odmawia, w drodze decyzji, wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego podmiotowi reprezentującemu, któremu w terminie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego w drodze ostatecznej decyzji wydanej na podstawie art. 40k ust. 2.

Art. 40k. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.

2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

3. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.

4. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:

- 1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,
- 2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego

– na własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2.

5. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie

z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.

Art. 40l. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określające wysokość kaucji.

2. Wzór oznakowania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 4 do ustawy.

Art. 40m. 1. Maksymalna wysokość kaucji wynosi 2 zł.

2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym, kierując się potrzebą ustalenia jej wysokości na poziomie stanowiącym zachętę do zwrotu opakowań i odpadów opakowaniowych, a także akceptowalnym społecznie poziomem stawki kaucji.

Art. 40n. 1. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić w postaci papierowej albo elektronicznej ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym w danym roku kalendarzowym, z podziałem na poszczególne jednostki i inne punkty:

- 1) odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy;
- 2) opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, i odpadów powstałych z tych opakowań.

2. Podmiot reprezentujący prowadzący ewidencję, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w tej ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą.

Art. 40o. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do składania, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, w terminie do dnia 15 marca,

sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy zawierającego informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 40p. 1. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do sporządzania rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, odebranych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym na terenie danej gminy, zawierającego informacje, o których mowa w ust. 3.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podmiot reprezentujący przekazuje wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta, związkowi międzygminnemu albo związkowi metropolitalnemu w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę, adres siedziby podmiotu reprezentującego, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 2) informacje o masie:
 - a) poszczególnych rodzajów zebranych odpadów opakowaniowych oraz sposobie ich zagospodarowania wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały one przekazane,
 - b) pozostałości z sortowania odpadów opakowaniowych powstałych z zebranych odpadów opakowaniowych, przekazanych do składowania albo do termicznego przekształcania,
 - c) odpadów opakowaniowych przygotowanych do ponownego użycia i do recyklingu, powstałych z zebranych odpadów opakowaniowych.

4. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do przechowywania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego to sprawozdanie dotyczy.

Rozdział 7

Dystrybucja produktów w opakowaniach oraz obowiązki użytkownika środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin

Art. 41. Zakazuje się dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru.

Art. 42. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,
 - 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie tych informacji w miejscu sprzedaży.

2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu informacji o warunkach i trybie zwrotu pustych opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego oraz możliwości zwrotu pobranej kaucji.

Art. 43. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin, jest obowiązany przyjmować od użytkowników odpady opakowaniowe po tych środkach.

2. Użytkownik środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin jest obowiązany zwrócić odpady opakowaniowe po tych środkach przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1.

Art. 44. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji oraz może uczestniczyć w tym systemie

w zakresie zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.

2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.

3. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² jest obowiązany prowadzić na własny koszt selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym.

4. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m² jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z co najmniej jednym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosił.

5. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 4, z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², który się do niego zgłosi.

6. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m² jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z każdym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosi.

7. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 6, z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m².

8. Umowa, o której mowa w ust. 4 i 6, określa w szczególności:

- 1) zasady rozliczania kaucji oraz
- 2) zasady zbierania i przekazywania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy – w przypadku gdy umowa dotyczy uczestnictwa w systemie kaucyjnym w zakresie, o którym mowa w ust. 2.

9. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego i hurtowego oraz podmiot reprezentujący, którzy zawarli umowę, o której mowa w ust. 4 lub 6, są obowiązani do przechowywania tej umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać.

10. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych jest obowiązany do prowadzenia ewidencji, z podziałem na poszczególne lata, w postaci papierowej albo elektronicznej, obejmującej w danym roku kalendarzowym:

- 1) liczbę nabytych i sprzedanych produktów będących napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym;
- 2) liczbę zwróconych opakowań i odpadów opakowaniowych;
- 3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji.

11. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym uczestniczący w systemie kaucyjnym jedynie w zakresie pobierania kaucji jest obowiązany do prowadzenia ewidencji, z podziałem na poszczególne lata, w postaci papierowej albo elektronicznej, w danym roku kalendarzowym, obejmującej liczbę nabytych i sprzedanych produktów będących napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym.

12. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego lub inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym prowadzący ewidencję, o której mowa w ust. 10 albo 11, jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w tej ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą.

Rozdział 8

Sprawozdawczość w zakresie gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi

Art. 45. 1. Przedsiębiorca:

- 1) wprowadzający opakowania,
- 2) eksportujący opakowania,
- 3) eksportujący produkty w opakowaniach,
- 4) dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach,
- 5) wprowadzający produkty w opakowaniach

– jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. Przedsiębiorca może zlecić sporządzenie rocznego sprawozdania organizacji odzysku opakowań.

3. Organizacja odzysku opakowań sporządza i składa marszałkowi województwa roczne sprawozdanie wraz z wykazem przedsiębiorców, którzy zlecili jej sporządzenie sprawozdania.

4. Przedsiębiorca zlecający sporządzenie rocznego sprawozdania jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań wszelkie dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia rocznego sprawozdania.

5. Wprowadzający produkty w opakowaniach, wykonujący obowiązek określony w art. 17 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, który nie przekazał tej organizacji informacji o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie w zakresie tych produktów w opakowaniach, o których nie przekazał informacji organizacji odzysku opakowań, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 45a. Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, jest obowiązana sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oddzielnie dla każdego wprowadzającego produkty w opakowaniach, którego ta organizacja reprezentuje.

Art. 45b. Podmiot reprezentujący jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oddzielnie dla każdego

wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który przystąpił do systemu kaucyjnego.

Art. 45c. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy nie zawarli umowy, o której mowa w art. 40h ust. 3, są obowiązani sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Rozdział 9

Audyt zewnętrzny

Art. 46. 1. Przedsiębiorcy:

- 1) prowadzący recykling odpadów opakowaniowych, którzy sporządzają dokumenty DPR i posiadają zezwolenie na przetwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, pozwalające na recykling odpadów o masie przekraczającej 400 Mg,
- 2) eksportujący odpady opakowaniowe oraz przedsiębiorcy dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, którzy sporządzili w danym roku kalendarzowym dokumenty EDPR potwierdzające eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych o masie przekraczającej 400 Mg

– są obowiązani do przeprowadzenia rocznego audytu zewnętrznego, zwanego dalej „audytem”.

2. Audyt przeprowadza się w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy.

3. W przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, pomimo ciążącego na nim obowiązku nie przeprowadził audytu w terminie, o którym mowa w ust. 2, marszałek województwa wzywa go do przeprowadzenia audytu w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania przez niego wezwania.

Art. 47. 1. Audyt jest przeprowadzany przez akredytowanego weryfikatora środowiskowego, o którym mowa w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we

Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1).

1a. Weryfikator środowiskowy, o którym mowa w ust. 1, wykonuje działalność na podstawie dokumentu akredytacyjnego w zakresie audytu, wydanego przez krajową jednostkę akredytującą wyznaczoną zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30).

2. Audytora wybiera przedsiębiorca.

3. Koszty przeprowadzenia audytu obciążają przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 46 ust. 1.

Art. 48. 1. Celem audytu jest sprawdzenie wiarygodności danych zawartych w dokumentach DPR i dokumentach EDPR oraz w dokumentach celnych i fakturach, o których mowa w art. 24 ust. 3, sporządzonych w roku kalendarzowym, którego dotyczy audyt, a także w dokumentach, o których mowa w art. 24 ust. 6a.

2. Audytor podczas audytu dokonuje sprawdzenia:

- 1) spełniania wymagań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym zgodności prowadzonego recyklingu z posiadanymi decyzjami;
- 2) możliwości technicznych, w tym mocy przerobowych instalacji posiadanych przez prowadzącego recykling pozwalających na przetwarzanie odpadów opakowaniowych w wielkości odpowiadającej danym zawartym w dokumentach DPR sporządzonych w danym roku;
- 3) zgodności informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 6, ze stanem faktycznym;
- 4) masy odpadów opakowaniowych przyjętych i odpowiednio przetworzonych lub wywiezionych z terytorium kraju.

Art. 49. Na podstawie zebranych dokumentów i dowodów audytor sporządza pisemne sprawozdanie z przeprowadzonego audytu.

Art. 50. 1. Audytor przekazuje:

- 1) przedsiębiorcy dokumentację audytu wraz ze sprawozdaniem z przeprowadzonego audytu;
- 2) wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności podmiotów, o których mowa w art. 46 ust. 1, uwierzytelnioną kopię sprawozdania, o którym mowa w pkt 1;
- 3) marszałkowi województwa uwierzytelnioną kopię sprawozdania, o którym mowa w pkt 1.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany przechowywać dokumentację audytu, wraz ze sprawozdaniem z przeprowadzonego audytu, przez 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, którego audyt dotyczy.

Art. 51. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i sposób przeprowadzania audytu,
 - 2) szczegółowy zakres sprawozdania z przeprowadzonego audytu,
 - 3) termin przekazywania sprawozdania z przeprowadzonego audytu
- kierując się potrzebą sprawdzenia wiarygodności informacji zawartych w dokumentach objętych audytem oraz ujednoceniem sprawozdań z przeprowadzonego audytu.

Rozdział 10

Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 52. 1. Marszałek województwa prowadzi zbiór dokumentów przekazywanych mu przez przedsiębiorców na podstawie przepisów ustawy.

2. Zbiór dokumentów, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa prowadzi w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, jeżeli dokumenty zostały przekazane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

3. Marszałek województwa, w drodze decyzji, zobowiązuje przedsiębiorcę do przedłożenia ewidencji, o której mowa w art. 22 ust. 1, oraz dokumentów DPR lub EDPR, w przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, budzi wątpliwości co do prawidłowości wypełnienia lub gdy jest to niezbędne do prowadzenia innych postępowań z zakresu ochrony środowiska należących do właściwości tego marszałka.

Art. 53. 1. Marszałek województwa sprawuje kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów ustawy w zakresie objętym jego właściwością.

2. Marszałek województwa co najmniej raz na 3 lata przeprowadza kontrolę przedsiębiorców:

- 1) prowadzących recykling odpadów opakowaniowych;
- 2) eksportujących odpady opakowaniowe oraz dokonujących wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.

2a. W przypadku wykazania w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 49, istotnych nieprawidłowości marszałek województwa niezwłocznie przeprowadza kontrolę przedsiębiorcy.

3. Marszałek województwa może upoważnić do przeprowadzenia kontroli pracowników urzędu marszałkowskiego.

4. Przy wykonywaniu kontroli kontrolujący jest uprawniony do:

- 1) wstępu wraz z rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem przez całą dobę na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których jest wykonywana działalność gospodarcza, a w godzinach od 6⁰⁰ do 22⁰⁰ – na pozostały teren, zgodnie z celem i zakresem kontroli;
- 2) przeprowadzania badań lub wykonywania innych niezbędnych czynności kontrolnych, w tym powołania eksperta;
- 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i żądania wyjaśnień od osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
- 4) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z kontrolą, w tym dokumentów związanych z prowadzeniem ewidencji operacji gospodarczych oraz ilościowej i jakościowej ewidencji, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, a także dokumentacji technicznej instalacji do przetwarzania odpadów.

4a. W przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości, w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 2 lub 2a, marszałek województwa unieważnia, w drodze decyzji wydawanej z urzędu, dokumenty DPR lub EDPR, w odniesieniu do których wykazano niezgodność informacji dotyczących zagospodarowania odpadów opakowaniowych zawartych w tych dokumentach ze stanem faktycznym.

4b. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub

wnioskodawca określony w art. 23 ust. 5, którym zostały przekazane dokumenty DPR lub EDPR, które zostały unieważnione, są obowiązani do złożenia skorygowanego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w terminie nie dłuższym niż 14 dni, licząc od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 4a, stała się ostateczna.

4c. W przypadku złożenia skorygowanego sprawozdania na podstawie ust. 4b organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, informuje wprowadzających produkty w opakowaniach, których reprezentuje, o wysokości opłaty produktowej, do której wniesienia są obowiązani poszczególni wprowadzający.

5. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez kontrolowanego przedsiębiorcę przepisów ustawy lub gdy wystąpi uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, marszałek województwa występuje do innych organów kontroli, w szczególności wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, właściwego organu Krajowej Administracji Skarbowej oraz Policji, o podjęcie odpowiednich działań będących w ich kompetencji, przekazując dokumentację sprawy.

6. Marszałek województwa sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym wraz z wnioskami, w tym planowanymi działaniami zmierzającymi do usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Art. 53a. Marszałkowie województw współpracują ze sobą przy wykonywaniu przepisów ustawy, w szczególności marszałek województwa, który nie jest właściwy do:

- 1) przeprowadzenia kontroli przestrzegania i stosowania przepisów ustawy, może zwrócić się do właściwego marszałka województwa o przeprowadzenie kontroli przedsiębiorcy;
- 2) wykreślenia z rejestru, może zwrócić się do właściwego marszałka województwa o wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru.

Art. 54. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 40a, art. 41 oraz art. 42 ust. 1 sprawuje Inspekcja Handlowa, działając na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312).

Art. 55. Główny Inspektor Ochrony Środowiska pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w odniesieniu do marszałka województwa w sprawach określonych przepisami ustawy.

Rozdział 11

Administracyjne kary pieniężne i przepisy karne

Art. 56. 1. Administracyjnej karze pieniężnej, zwanej dalej „karą pieniężną”, podlega ten, kto:

- 1) nie będąc wpisanym do rejestru:
 - a) wystawia dokumenty DPR,
 - b) (uchylona)
 - c) wystawia dokumenty EDPR;
 - d) (uchylona)
- 2) wbrew przepisowi art. 11 ust. 1 nie ogranicza ilości i negatywnego oddziaływania na środowisko substancji stosowanych do wytwarzania opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby:
 - a) opakowania nie zawierały szkodliwych substancji w ilościach stwarzających zagrożenie dla produktu, środowiska lub zdrowia ludzi,
 - b) maksymalna suma zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu nie przekraczała 100 mg/kg;
- 3) wbrew przepisowi art. 11 ust. 2 nie ogranicza ilości i negatywnego oddziaływania na środowisko substancji stosowanych do wytwarzania opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby objętość i masa opakowań były ograniczone do niezbędnego minimum wymaganego do spełnienia funkcji opakowania, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz zapewnienia poziomu bezpieczeństwa produktowi, biorąc pod uwagę oczekiwania użytkownika;
- 4) wbrew przepisowi art. 11 ust. 3 wprowadza do obrotu opakowania projektowane i wykonane w sposób uniemożliwiający:
 - a) ich wielokrotne użycie i późniejszy recykling albo
 - b) przynajmniej ich recykling – jeżeli nie jest możliwe ich wielokrotne użycie, albo

- c) inną niż recykling formę ich odzysku – jeżeli nie jest możliwy ich recykling;
- 4a) wbrew przepisowi art. 14 stosuje opakowania niespełniające wymagań, o których mowa w art. 11;
- 4b) wbrew przepisowi art. 14b wprowadza do obrotu produkty w jednorazowych opakowaniach na napoje będących pojemnikami z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych nie pozostają przymocowane do nich podczas etapu zamierzonego użytkowania napoju;
- 5) wbrew przepisowi art. 17 ust. 5 nie przekazuje organizacji odzysku opakowań, z którą zawarł umowę, wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację przejętych przez nią obowiązków, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych w danym roku kalendarzowym do obrotu produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3;
- 6) wbrew przepisowi art. 18 ust. 2 nie finansuje kosztów zbierania odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego albo nie odbiera na własny koszt tych odpadów;
- 7) wbrew przepisowi art. 19 ust. 4 w danym roku kalendarzowym nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub nie przekazuje na odrębny rachunek marszałka województwa łącznie co najmniej 2 % wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym;
- 8) wbrew przepisowi art. 22 ust. 1 nie prowadzi ewidencji obejmującej informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym;
- 8a) będąc wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, wbrew przepisowi art. 22 ust. 1 nie prowadzi ewidencji obejmującej informacje o masie, liczbie i pojemności opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty będące napojami w danym roku kalendarzowym, z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy;
- 9) wbrew przepisom art. 23 ust. 4 lub 5 i art. 24 ust. 2 nie wystawia:

- a) dokumentu DPR,
 - b) (uchylona)
 - c) dokumentu EDPR
 - d) (uchylona)
- albo wystawia dokument nierzetelnie;
- 10) wbrew przepisom art. 23 ust. 10 i art. 24 ust. 9 nie przekazuje marszałkowi województwa egzemplarza:
- a) dokumentu DPR,
 - b) (uchylona)
 - c) dokumentu EDPR;
 - d) (uchylona)
- 10a) wbrew przepisowi art. 23 ust. 8 nie składa w imieniu wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań, organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawcy określonego w art. 23 ust. 5, wniosku, o którym mowa w art. 23 ust. 4 lub 5;
- 10b) wbrew przepisowi art. 24 ust. 7 nie składa w imieniu wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań lub organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 2;
- 10c) wbrew przepisowi art. 40a ust. 1 nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego;
- 10d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 10 albo 12 nie zawiera w terminie umowy określającej warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych;
- 10e) wbrew przepisowi art. 40g ust. 11, 12 albo 14 nie przekazuje kopii umowy lub przekazuje ją po terminie;
- 10f) wbrew przepisowi art. 40h ust. 4 nie zawarł umowy z wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, który się do niego zgłosił;
- 10g) wbrew przepisowi art. 40h ust. 6 nie przechowuje umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać;

- 10h) wbrew przepisowi art. 40h ust. 7 nie przekazuje podmiotowi reprezentującemu, z którym zawarł umowę, danych niezbędnych do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym opakowaniach objętych tym systemem;
- 10i) wbrew przepisowi art. 40i ust. 1 pkt 2 nie zapewnia odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym;
- 10j) wbrew przepisowi art. 40i ust. 1 pkt 3 nie zapewnia transportu opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów;
- 10k) wbrew przepisowi art. 40j ust. 1 prowadzi system kaucyjny bez zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego;
- 10l) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 nie umieszcza na opakowaniach oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym lub określającego wysokość kaucji;
- 10m) wbrew przepisowi art. 40n ust. 1 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi ją niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 10n) wbrew przepisowi art. 40n ust. 2 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą;
- 10o) wbrew przepisowi art. 40p ust. 1 nie sporządza rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych albo sporządza niekompletne sprawozdanie lub sporządza je niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 10p) wbrew przepisowi art. 40p ust. 2 nie przekazuje rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych lub przekazuje je po terminie;
- 10q) wbrew przepisowi art. 40p ust. 4 nie przechowuje rocznego sprawozdania o odpadach opakowaniowych przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego to sprawozdanie dotyczy;

- 11) wbrew przepisowi art. 41 prowadzi dystrybucję produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru, z wyjątkiem produktów w opakowaniach, które zostały wprowadzone do obrotu przez tego wprowadzającego przed dniem wykreślenia go z rejestru;
- 12) wbrew przepisowi art. 42 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:
 - a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
 - b) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
 - c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
– co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży;
- 12a) wbrew przepisowi art. 42 ust. 2 nie umieszcza w widocznym miejscu informacji o warunkach i trybie zwrotu pustych opakowań i odpadów opakowaniowych oraz możliwości zwrotu pobranej kaucji;
- 13) wbrew przepisowi art. 43 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, nie przyjmuje od użytkowników odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin;
- 14) wbrew przepisowi art. 44 ust. 1, prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, nie pobiera kaucji;
- 14a) wbrew przepisowi art. 44 ust. 2, prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, nie pobiera lub nie zwraca kaucji, lub nie zbiera pustych opakowań lub odpadów opakowaniowych;
- 14b) wbrew przepisowi art. 44 ust. 3, prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², nie prowadzi na własny koszt selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według

rodzajów opakowań, z których powstały odpady, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym;

- 14c) wbrew przepisowi art. 44 ust. 4 nie zawarł umowy z co najmniej jednym podmiotem reprezentującym;
- 14d) wbrew przepisowi art. 44 ust. 5 nie zawarł umowy z przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który się do niego zgłosił;
- 14e) wbrew przepisowi art. 44 ust. 6 nie zawarł umowy z każdym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosił;
- 14f) wbrew przepisowi art. 44 ust. 7 nie zawarł umowy z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m²;
- 14g) wbrew przepisowi art. 44 ust. 9 nie przechowuje umowy przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym ta umowa przestała obowiązywać;
- 14h) wbrew przepisowi art. 44 ust. 10 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi tę ewidencję niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 14i) wbrew przepisowi art. 44 ust. 11 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi tę ewidencję niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 14j) wbrew przepisowi art. 44 ust. 12 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego te informacje dotyczą;
- 15) wbrew przepisowi art. 46 ust. 1 nie przeprowadza audytu w terminie określonym w art. 46 ust. 2;
- 16) wbrew przepisowi art. 46 ust. 3 nie przeprowadza audytu w terminie określonym w tym przepisie.

2. Karze pieniężnej podlega także organizacja odzysku opakowań, która wbrew przepisowi art. 31 ust. 1 pkt 1, nie przeznaczą na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5 % przychodów uzyskanych z przejęcia obowiązków określonych w art. 17 ust. 1.

Art. 57. Kary pieniężne wynoszą:

- 1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–4, 4b, 5–10 i 14–14b – od 10 000 zł do 500 000 zł;

- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10d–10g, 10l–10q, 14c–14f oraz 14h–14j – od 10 000 zł do 50 000 zł;
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10h–10k, 13 i 14g – od 10 000 zł do 1 000 000 zł;
- 4) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 11–12a – od 500 zł do 20 000 zł;
- 5) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 15 i 16 – od 40 000 zł do 750 000 zł;
- 6) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 2 – od 20 000 zł do 750 000 zł.

Art. 58. 1. Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–10b, 10d–10q i 12a–16 oraz w ust. 2, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c, 11 i 12, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.

3. (uchylony)

4. Należności z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

5. W sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.

Art. 59. Kto osobie uprawnionej do przeprowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania i stosowania przepisów ustawy udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności, o których mowa w art. 53 ust. 4, podlega karze grzywny.

Art. 60. 1. Kto wbrew przepisowi art. 78 ust. 1 nie składa zawiadomienia o rozpoczęciu działalności polegającej na:

- 1) wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzspółnotowym nabyciu produktów w opakowaniach lub produktów,
- 2) odzysku lub recyklingu odpadów opakowaniowych lub odpadów powstałych z produktów,
- 3) eksporcie lub wewnątrzspółnotowej dostawie odpadów opakowaniowych lub odpadów powstałych z produktów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi,

4) działaniu jako organizacja odzysku lub organizacja odzysku opakowań
– podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 78 ust. 3, nie zgłasza zmiany danych zawartych w dokonanym zawiadomieniu.

Art. 61. Kto, będąc użytkownikiem środka niebezpiecznego będącego środkiem ochrony roślin, nie zwraca odpadów opakowaniowych po tym środku przedsiębiorcy prowadzącemu jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje środki niebezpieczne w opakowaniach

– podlega karze grzywny.

Art. 62. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 59–61, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124 oraz z 2023 r. poz. 1963).

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 63–71. (pominięte)

Rozdział 13

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 72. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 72a. 1. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 46 ust. 1, przeprowadzają audyt zewnętrzny za 2019 r. w terminie do dnia 30 września 2020 r.

2. Audytor przekazuje w terminie do dnia 15 listopada 2020 r.:

- 1) sprawozdanie z przeprowadzonego audytu, o którym mowa w ust. 1, audytowanemu przedsiębiorcy;
- 2) uwierzytelnioną kopię sprawozdania z przeprowadzonego audytu, o którym mowa w ust. 1:
 - a) marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę audytowanego przedsiębiorcy,

- b) wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez audytowanego przedsiębiorcę.

Art. 73. 1. Do powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązków wynikających z ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾ w zakresie uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu, w tym do obowiązków sprawozdawczych oraz do zobowiązań z tytułu opłaty produktowej należnej za okres do dnia 31 grudnia 2013 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾ obowiązujące w chwili powstania tych obowiązków, w tym zobowiązań z tytułu opłaty produktowej.

2. Wpływy z tytułu opłat produktowych, w tym środki pochodzące z opłat produktowych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 68⁶⁾, za rok 2013 przekazuje się zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 74. 1. Organizacje odzysku działające na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie opakowań, stają się organizacjami odzysku opakowań w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Organizacje odzysku, o których mowa w ust. 1, są obowiązane dostosować się do wymagań niniejszej ustawy w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 75. 1. Umowy zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾ zachowują ważność przez czas, na który zostały zawarte.

2. Jeżeli organizacja odzysku nie dostosuje się do wymogów niniejszej ustawy w terminie określonym w art. 74 ust. 2, zawarte przez nią umowy, o których mowa w ust. 1, w zakresie objętym przepisami niniejszej ustawy, wygasają z dniem 1 stycznia 2016 r.

Art. 76. 1. Do potwierdzenia wykonania odzysku oraz recyklingu odpadów opakowaniowych za okres do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się określone w przepisach ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dodatkową ewidencję oraz dokumenty potwierdzające dokonanie odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych.

2. Przedsiębiorcy, w tym organizacje odzysku, są obowiązani do przechowywania dodatkowej ewidencji oraz dokumentów, o których mowa w ust. 1,

⁶⁾ Artykuł 68 zawiera zmiany do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dodatkowa ewidencja i dokumenty dotyczą.

3. Wymogu posiadania wpisu do rejestru przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych wystawiającego dokumenty DPO i DPR oraz przez przedsiębiorcę eksportującego odpady opakowaniowe i przez przedsiębiorcę dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych wystawiających dokumenty EDPO i EDPR nie stosuje się do dnia upływu terminu do złożenia wniosku o wpis do rejestru.

Art. 77. Do dnia złożenia marszałkowi województwa wniosku o wpis do rejestru organizacja odzysku opakowań składa marszałkowi województwa, w terminie 14 dni po jej zarejestrowaniu w rejestrze sądowym, odpis statutu i wypis z rejestru sądowego lub postanowienie o wpisie do rejestru sądowego oraz w tym samym terminie odpis wszelkich zmian danych w statucie lub rejestrze sądowym.

Art. 78. 1. Do dnia utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, przedsiębiorca, który rozpoczyna działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach lub produktów, odzysku lub recyklingu odpadów opakowaniowych lub odpadów powstałych z produktów, działalność w zakresie eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych lub powstałych z produktów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi, a także organizacja odzysku lub organizacja odzysku opakowań, składa zawiadomienie o tym fakcie do marszałka województwa w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.

2. Za dzień rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1, uważa się dzień pierwszego wprowadzenia na terytorium kraju lub powstania pierwszego długu celnego dla produktu.

3. Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, oraz przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożyli marszałkowi województwa zawiadomienie zgodnie z art. 9 ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, są obowiązani zgłaszać marszałkowi województwa zmiany danych zawartych w dokonany zawiadomieniu nie później niż do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zmiana.

Art. 79. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, złożyli marszałkowi województwa zawiadomienie zgodnie z art. 9 ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz przedsiębiorcy, którzy złożyli zawiadomienie na podstawie art. 78 ust. 1, są zwolnieni z obowiązku uiszczenia opłaty rejestrowej i opłaty rocznej, o których mowa w art. 57 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w roku, w którym złożyli wniosek o wpis do rejestru.

Art. 79a. Przepis art. 41 nie ma zastosowania do produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przed upływem terminu do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 234 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 80. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾, albo organizacja, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾, którzy wykonali obowiązek, o którym mowa w art. 3 ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾, w wielkości przekraczającej wymagany w 2013 r. poziom odzysku lub recyklingu, zgodnie z dotychczasowymi przepisami, mogą rozliczyć w 2014 r. masę odpadów powstałych z produktów przekraczającą wymagany poziom odzysku lub recyklingu w wysokości nie większej niż 10 % wymaganego poziomu w 2013 r.

2. Przedsiębiorca albo organizacja, o których mowa w art. 20 ust. 1 niniejszej ustawy, którzy wykonali obowiązek, o którym mowa w art. 3 ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾, w wielkości przekraczającej wymagany w 2013 r. poziom odzysku lub recyklingu, zgodnie z dotychczasowymi przepisami, mogą rozliczyć w 2014 r. masę odpadów opakowaniowych przekraczającą wymagany poziom odzysku lub recyklingu w wysokości nie większej niż 10 % wymaganego poziomu w 2013 r.

Art. 81. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 3 ust. 8 i art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾ zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 8 i art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

- 2) art. 11 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾ zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 68⁶⁾,
 - 3) art. 5 ust. 2 i 3 oraz art. 6 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 82, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 4 i 5 oraz art. 15 ust. 4 niniejszej ustawy
- jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 82. Traci moc ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. poz. 638, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 83. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 66, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁸⁾;
- 2) art. 46–51, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. poz. 78, z 2004 r. poz. 97 i 959, z 2005 r. poz. 1458, z 2011 r. poz. 322 oraz z 2013 r. poz. 21.

⁸⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 6 sierpnia 2013 r.

Załączniki do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r.
(Dz. U. z 2024 r. poz. 927)

Załącznik nr 1

POZIOM RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH¹⁾

Poz.	Rodzaje opakowań, z których powstały odpady opakowaniowe:	Poziom w % w roku:
		2030
1	razem ²⁾	70
2	z tworzyw sztucznych	55
3	z aluminium	60
4	z metali żelaznych	80
5	z papieru i tektury	85
6	ze szkła	75
7	z drewna	30
8	wielomateriałowe	poziom określony w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4
9	środki niebezpieczne	
10	pozostałe	–

Objaśnienia:

- ¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 686).
- ²⁾ Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w poz. 2–7 i 10.

Załącznik nr 1a

MINIMALNE POZIOMY SELEKTYWNEGO ZBIERANIA OPAKOWAŃ I ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH

Poz.	Rodzaje opakowań	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku				
		2025	2026	2027	2028	2029 i lata następne
1	butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętka i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych	77	81	84	87	90
2	puszki metalowe o pojemności do jednego litra	77	81	84	87	90
3	butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra	77	81	84	87	90

SPOSÓB OBLICZANIA OPŁATY PRODUKTOWEJ

1. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wymienionych w poz. 2–8 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{\text{rec.}} = M \cdot \left(\frac{P_{\text{rec.}} - OR}{100 \%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

$OP_{\text{rec.}}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3,

$P_{\text{rec.}}$ – oznacza wymagany poziom recyklingu w %,

OR – oznacza osiągnięty poziom recyklingu odpadów opakowaniowych obliczony jako iloraz masy faktycznie poddanych recyklingowi i masy wprowadzonych do obrotu opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, wyrażony w %, zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{\text{rec.}} - OR$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

2. (uchylony)

3. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu w odniesieniu do sumy opakowań wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{\text{rec.}} = \frac{(M_1 \cdot SO_1 + M_2 \cdot SO_2 + \dots + M_8 \cdot SO_8)}{M_{\text{całkowita}}} \cdot (P_{\text{recyklingu}} \cdot M_{\text{całkowita}} - M_{\text{poddana recyklingowi}})$$

gdzie:

$OP_{\text{rec.}}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M_z indeksem liczbowym – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3, przy czym:

M_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

M_2 – dotyczy opakowań z aluminium,

M_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej, oraz z pozostałych metali,

M_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,

M_5 – dotyczy opakowań ze szkła,

M_6 – dotyczy opakowań z drewna,

M_7 – dotyczy opakowań wielomateriałowych,

M_8 – dotyczy pozostałych opakowań,

SO_z indeksem liczbowym – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2, przy czym:

SO_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

SO_2 – dotyczy opakowań z aluminium,

SO_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,

SO_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,

SO_5 – dotyczy opakowań ze szkła,

SO_6 – dotyczy opakowań z drewna,

SO_7 – dotyczy opakowań wielomateriałowych,

SO_8 – dotyczy pozostałych opakowań,

$P_{\text{recyklingu}}$ – oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom recyklingu,

$M_{\text{całkowita}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3,

$M_{\text{poddana recyklingowi}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.

4. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku uwzględnienia przez organizację odzysku opakowań w osiągniętych poziomach recyklingu dla poszczególnych rodzajów opakowań odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych powstałych z opakowań wymienionych w poz. 2–6 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzorów:

$$OP_{\text{rec.OK}} = M_{\text{rec.}} \cdot \left(\frac{P_{\text{rec.OK}} - OR_{\text{OK}}}{100 \%} \right) \cdot SO$$

$$OR_{\text{OK}} = \frac{M_{\text{rec.OK}}}{M_{\text{rec.}}} \cdot 100 \%$$

gdzie:

$OP_{\text{rec.OK}}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

$M_{\text{rec.}}$ – oznacza masę w kg odpadów opakowaniowych danego rodzaju poddanych recyklingowi, zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3,

$M_{\text{rec.OK}}$ – oznacza masę w kg odpadów opakowaniowych danego rodzaju pochodzących z gospodarstw domowych poddanych recyklingowi, zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3,

$P_{\text{rec.OK}}$ – oznacza wymagany poziom recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych w %, zgodnie z art. 20 ust. 4,

OR_{OK} – oznacza osiągnięty poziom recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych obliczony zgodnie ze wzorem,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{\text{rec.OK}} - OR_{\text{OK}}$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

5. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku zapewnienia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach poziomu udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów oraz butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, oblicza się według wzorów:

- 1) dla butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów:

$$OP_{\text{pz}} = M \cdot \left(\frac{P_{\text{pz}} - OZ}{100 \%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP_{pz} – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje w danym roku kalendarzowym,

P_{pz} – oznacza wymagany poziom udziału wagowego w %, określony w art. 14a ust. 1 pkt 2,

OZ – oznacza osiągnięty poziom udziału wagowego w %, obliczony zgodnie z art. 14a ust. 3,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{\text{pz}} - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”;

- 2) dla butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu:

$$OP_{pz} = M \cdot \left(\frac{P_{pz} - OZ}{100 \%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP_{pz} – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje w danym roku kalendarzowym,

P_{pz} – oznacza wymagany poziom udziału wagowego w %, określony w art. 14a ust. 1 pkt 1,

OZ – oznacza osiągnięty poziom udziału wagowego w %, obliczony zgodnie z art. 14a ust. 2,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{pz} - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

6. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu nieosiągnięcia poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, oblicza się według wzoru:

$$OP = M \cdot \left(\frac{PZ - OZ}{100 \%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami,

PZ – oznacza wymagany poziom zbierania odpadów opakowaniowych w %,

OZ – oznacza osiągnięty poziom zbierania odpadów opakowaniowych obliczony jako iloraz masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami, wyrażony w %,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $PZ - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

7. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu nieosiągnięcia poziomu selektywnego zbierania opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, oblicza się według wzoru:

$$OP = M \cdot \left(\frac{PZ - OZ}{100 \%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami,

PZ – oznacza wymagany poziom zbierania opakowań w %,

OZ – oznacza osiągnięty poziom zbierania opakowań obliczony jako iloraz wysokości kaucji zwróconej oraz wysokości kaucji pobranej w ramach systemu kaucyjnego za opakowania, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami, wyrażony w %,

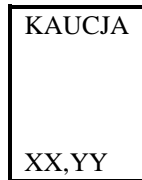
SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $PZ - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

Załącznik nr 3

(pominięty)

WZÓR OZNAKOWANIA
WSKAZUJĄCEGO NA OBJĘCIE OPAKOWANIA SYSTEMEM KAUCYJNYM
ORAZ OKREŚLAJĄCEGO WYSOKOŚĆ KAUCJI

gdzie:

XX,YY – oznacza kwotę kaucji, w której XX oznacza złotówki, a YY grosze.

Objaśnienie:

Oznakowanie powinno:

- 1) być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe;
- 2) kontrastować z tłem;
- 3) znajdować się na etykiecie.